
V
B J
C
274541 — 274574
III

RELACYA POGRZEBOWEY APPARENCYI,

W Prześwietney KOLLEGIACIE Zamoyſkiey S. P. J. W. Jmści Pana ORDYNATA ZAMOYSKIEGO Roku P. 1726. 13. Marca. na reqvizycyą rożnych IMCiow temu Aktowi przytomnych, *Luci publicæ* kommunikowana.

Aprzod, Ołtarz Wielki ktory ieſt ſub num: 1. *maniera Cioſow ſiekanych, marmurow y ſtukateryi przy welonach fioletowych, do widocznego y okrytego ognia, należycie akkomodowany. Inwencya Iego była, z okoliczności Imienia S. P. I. M. P. ORDYNATA, á oraz S. TOMASZA, Patrona Iego, y przerzeczoney Kollegiaty; ktory w Obrazie pryncypalnym Ołtarza tego, Duſzę tegoż Im. Pana Ordynata prowadził do SERCA JEZUSOWEGO, to votum przypiſane maiac:* Tribuat tibi Dominus ſecundùm Cor tuum. Pſal: 19. *Nad tym zas Obrazem, inſkrypcya:* Accedet ad Cor altum, & exaltabitur. Pſal: 63. *Na czterech zaś piłaſtrach cioſowych tegoż Ołtarza, Duchowie Niebieſcy, prezentowali cztery cnoty Pańſkiego ſerca I. W. ORDYNATA, ktore mu akces do SERCA Pana IEZUSOWEGO czynić powinny, z Inſkrypcyami. I. Submiſſyi:* Non eſt exaltatum Cor Ejus. Pſal: 130. *II. Szczerości* In Corde ſuo non egit dolum. Pſal: 14. *III. Moderacyi* Innocens manibus & mundo corde Pſal: 23. *IV. Miłoſierdzia:* In Corde meo non abſcondi miſericordiã. Pſal: 39. *W gorney zaś perſpektywie Ołtarza był Obraz SERCA JEZUSOWEGO włocznią otwartego w Chwale Niebieſkiey, z Inſkrypcya:* DEUS Cordis mei, & pars mea DEUS, in æternum. Pſal 33. *Ten zaś ołtarz od ściany do ściany mieyſce zaſtąpiwſzy pod ſamo wychodził ſklepienie na łokci 22. Mały Chor cały, przy ſwoich tak z Swiec iako y Lamp ogniach, miał od rożnych Stanow S. P. I. M. Panu Ordynatowi obligowanych, wyrażone żale nad formami Kapitulnemi. A naprzod, od Prześwietney Kollegiaty: Geniuſz bezkrwawe Ofiary, łzami oblewaiacy, z tą kondolencyą.*

Sparſum alibi,
Mæſtiſſima hacce in Collegiata gemitum habes collectum Viator,
Tabeſcunt aræ luctu ardentiſſimo,
Ceræ diffluunt.
Omnis Myſta, dolori ſacra facit
Nec vilem illi victimam, quia Numen immolat.
Virtutis hic ipſius Funus agi dixeris,
quod tota Templi Sanctitas deplorat.
Putes, fundatricis Domûs damnum quæri pretioſum

A accu-

accensis circumquaq; lucernis.
Ignis undiq; & undiq; Ignis æstuat,
Spes tamen affulget nulla,
Ut citò luctuosæ ædis hujus lachrymæ arescant.

Drugi żal wyrażał Geniusz Przeslawney Akademii Zamoyskiey lamentuiacey, nad przytępionemi przez śmierć Grotami Jaśnie Wielmożnych ZAMOYSKICH

Ingens doloris ingenium,
Superat acuto sensu Academia Zamoscensis.
Urente intima mærore,
En quantùm omnis doctarum Frontium laurea emarcuit!
Ut Togarum honor purpureus atro luctu nigrescit!
Circumstant ferale bustum, Musæ olim, nunc Præficæ,
solis plorantibus oculis disertæ.
Heu!
Theses quasvis difficillimas propugnare par Academus,
Unam vitæ fundatoris conclusionem ægrè sustinet.
Quid agat?
Quam partem Illustrissimus THOMAS concessit fatis,
Cum negare tumulo non possit,
Memoriam saltem, suarum mandat literarum monumentis.

Trzecia kondolencya, Geniusz Miasta y Fortecy Zamoyskiey czyni.

Munitissima Urbs Zamostia.
Inter dolores pugnando; & cum luctibus luctando,
Tormentum sibi est.
Gemitibûs reboat & dolorem exonerare nequit.
Et cùm se undiq; mærore obsessam videat,
tota quanta est excubat ad sarcophagum.
Didicit,
Non magis à Martio pulvere, quàm à THOMÆ cineribus
Civibus fore præsidium.
à monumento munimentum.

Po lewey zaś Rece Choru, pierwsza kondolencya Geniusz Ordynacyi Zamoyskiey czynił.

Integra Ordinationis Corona,
Immensi luctus, circulus est.
Qui in tanta vastissimi Dominij peripheria,
Centrum ubiq;, circumferentiam nusqàm habet.
Quid? poneretnè terminum fletibus?
Quem suus beneficiorum cursu Mecænas ignoravit.
Ergò reddite luctum Universi:
Tribus in uno THOMA extinctis Charitibus,
Ingrati estis, nisi lachrymis parentetis.

Druga

Druga kondolencya wyrażał Mars Garnizonu Zamoyſkiey Fortecy.

Fortiſſimus Præſidij hujus Mars,
Victum ſe ultrò fatetur à Morte,
ſed ſtratagemmate.
Conſcia illa, per oppoſita Heróûm pectora
tentandam fruſtra vitam Principis,
Fortalitiô procul Zwierzyncium abduxit
THOMAM ILLUSTRISSIMUM.
Sic locô, quo feras perſequi ſolet
Humaniſſimam Animam aggreſſa, confodit.
Cladem tantam. Robur militiæ, luget fortiter
Sanguis ſunt lachrymæ.

Trzecia kondolencya Geniuſz Poddańſtwa, nad śmiercia Dziedzica ſwego obumieraiacy.

Ite ſub doloris jugum Cervices ſubditæ.
Lugentes Campi, colendi ſunt vobis.
Infelix lachrymarum tributum date,
quod vivo nunquam ſolviſtis.
Amiſiſtis ampliſſimâ poteſtate, pluſquam Dominum,
temperatiſſimâ, pluſquàm Patrem.
Et quis, non Pelicanum, diceres THOMAM ILLUSTRISSIMUM?
Niſi SARIUS eſſet.
Qui poſtquam ſe eviſceraſſet, in commoda ſubditorum,
Animam, quàm illis non negaſſet,
Cælo dedit.

Te kondolencye, konkludowały Prześwietne Zakony w Ordynacyi znayduiace ſię.

Brevior eſt hæc Tabula.
Quàm ut immenſos Sacrorum Ordinum luctus capiat.
Hinc Frons DOMINICI, claro ſydere ſerena
Nubilô conditur pluviali.
Hinc Manus FRANCISCI, vulnus nactæ, pro oculo
cruentas fundunt lachrymas.
Natant in fletibus, Canonicæ AUGUSTINI pupillæ,
Bonorum quoquè FRATRUM Familia
vultum corrumpit luctu.
Nulla non Religio Munificentiſſimo THOMÆ obærata,
Nulla non perſolvit dolorem mortuo.
Nec Regulam obſervat mæror aliquis,
exlege ruit alveo.

WIelki zaś Chor, nie tylko z żałoby, od gzemſu do ziemi, iak in media navi, *iako, po kaplicach, nie tylko z ogniow, po gzemſach, pilaſtrach, antach, poſtumentach, ale y arkadach wſzyſtkich rozłożonych, y na feſtony ogniſte poſpuſzczonych, miał ſwoię pompę, ale pryncypalniey z poważnego y ozdobnego Katafalku. Tego Katafalku, figura była quadratowa, w narożnie ſkrzydła wypuſzczona, wſpaniałemi poſtumentami zwiazana, maiac na ſobie iako ieſt,* (ſub

num: 2.) *Cztery arkuſy zewſząd przezroczyſte, á nad niemi z oktangułu łomaną piramidę z przezroczyſtą perſpektywą. Na narożnych poſtumentach, w krzyżowe krokſztyny łamanych ſtały cztery luſtry, iak od ſtolarſkiey y ſnycerſkiey roboty, tak od doſtatku złota y ognia, dziwńie piękny proſpekt czyniące. Ktore konczyły złote Serca z świecami ſześćfuntowemi; maiąc około, trupich głow, z kagańcami ſrebrem y złotem ſuto ozdobionych śiedmdzieśiat, y dwa, z pochodniami goraiącemi. Pod arkuſami z kwadratu wyſkakowały na czoła trzy znaczne poſtumenta, w ktorych pod Herbami ſrebrnozłociſtemi dały ſię czytać trzy epitafia. Pierwſze Imieniem I. W. I. Mci Pani ORDYNATOWEY.*

Æterno dolori Sacrum marmor
Specta Viator!
Hoc Mauſolo ſuo, mæſtiſſima poſuit Arthemiſia
Illuſtriſſima ANTONINA de ZAHOROWSCIIS ZAMOYSKA.
Hoc mæroris acutiſſimi ſenſu, dum imbuit,
vel ſaxum ipſum dolere fecit.

O gravem lachrymam!

Gutta quævis cavat lapidem.
Cor etiam, licet obruerit, non oppreſſit affectum;
Amat pro Conjuge luctum.
Fruſtra, qui oli m dies accenderat, extinxit Maritales tædas,
Conſpirante in unum Amore & Dolore excitatus ignis
calet ardetq; vehementius.
Flamma hæc immortalis erit.
Perenniter amabit dolor,
dolebit amor.

T*Ego żalu dopomagały ſię poprzyśiężone Stanu Małżeńſkiego Cnoty, Snycerſka robota, na Angułach narożnych oſadzone. Miłość z ſercem z Inſkrypcyą:* Quis nos ſeparabit, neq; mors. *Wierność z pierśćieniem.* Etiamſi oportuerit me mori. *Uczciwość z złotym wieńcem.* Cecidit Corona Capitis noſtri. *Poſłuſzeńſtwo z manelkami złotemi:* Trahe me poſt te curremus.

Po prawey zaś ręce Katafalku, także na Poſtumencie, wyrażony żal I. W. Imci Pana ŁOWCZEGO Koronnego, iako Rodzonego Brata.

Quanta ſit, quam grandis
Jlluſtriſſimi THOMÆ ZAMOYSKI umbra,
Quisquis es, oculi radiô, metire.
Totam ZAMOYSCIORUM Jlluſtriſſimam DOMUM funeſtavit
Atri luctus, ut ut eſt PRINCEPS.
Jlluſtriſſimus MICHAEL ZAMOYSKI Venator Regni,
fert attamen Celſiſſimam de WISNIOWIECCIIS, quàm vitæ tam doloris
Conſortem.
Circumſtat latus lugubre numeroſa proles,
& Patrem, dolore plurimum, adhuc cumulat.
Ille quidem muneris ſucceſſione, Magnum in Zamoście ORDINATUM agit,
ſed perturbatiſſimum Fraterno funere animum
Ordinare non ſufficit.
Devolutam ad ſe, fortunæ hæreditariæ rotam
ſed irato pede inſtitit.
quòd ab illa videat Fratrem everſum,
O doloris exemplum ingens!
Nec Caſtora Pollux luget, dum lucet.

Na lewey zaś, ex oppoſito *Ręce, Imieniem SIOSTRY Rodzoney I. W. IMCI Pani MARY-*

MARYANNY z ZAMOYSKICH DZIEDOSZYCKIEY, Koniuſzyny Wielkiey Koronney, z Circumſtancyi: Herbownego Iasnie Wielmożnych DZIEDOSZYCKICH Xiężyca, takie Epitaphium.

Date ſonitum, Gentilicia arma, Haſtæ,
ſuccurrite!
Solis ZAMOYSCIANÆ DOMUS SOROR Luna, laborat mærore,
Deficit;
Illuſtriſſima MARIANNA de ZAMOYSCIIS DZIEDOSZYCKA,
Suprema Stabuli Regni Præfecta:
Extincto FRATRE, in noctem conditur triſtiſſimam.
Ut illa, mentis aureæ Serenitas
ſub nubem atram conceſſit!
Ut pluunt ubertim lachrymæ,
pænè funduntur oculi!
Sororum unica, par non eſt Dolori ſuo.
Rueret!
Si de conſtantia animi, in luctum perennem obfirmati
poſſet excidere.

W Niżſzey kontygnacyi Katafalku, arkuſami zamknioney, na Akſamitnym całunie, złotym galonem doſtatnim, y frandzlą opaſanym; nieco wyżey ſtała trunna, modna, cała akſamitna, na ſzesciu gałkach ſrebrnych, portretem na ſrebrney blaſze, y inſzemi ze ſrebra ornamentami (ktore krom blach, czterdzieści y trzy grzywien ſrebra ważyły:) poważnie y po Pańſku ozdobiona. Na froncie Katafalku, nad Arkuſem, w ſrebrozłociſtym kompardymencie, Inſkrypcya: Sic tumulatur Amor. *W Gorney zaś perſpektywie, było Serce złote, trzema złotemi kopijami przeſzyte, z napiſem ſłow Dawidowych, ktoremi smierć Syna ſwego, trzema włoczniami przez ſerce przebitego opłakiwał.* Quis mihi tribuat ut ego moriar pro te 2. Reg 18. *Koronament zaś Piramidy, zakonczyły trzy ZAMOYSKICH Kopiie złote, złotym wieczności pierścieniem opaſane z inſkrypcya:* à DEO ordinatæ ſunt. Rom: 13. *Bez tych zaś Kopij, Katafalku całego tokci było ſiedmnascie. Na narożnich Piramidy bokach, wiſiały tarcze ſrebrne, złotemi kopiiami ozdobione, Herby naybliżey zkolligowanych DOMOW na ſobie maiace. Cała zaś ſtruktura Katafalku, była w kamień Berlinſki, y marmury akkomodowana przy złotych liſtwach y rzeżbach, wedle potrzeby, złotem y ſrebrem attemperowanych.*

Ze zaś wielki Chor Kollegiaty, na dzieſięć pilaſtrow ciosowych podzielony, á z nich ieden Ambona zaſtapiła; dla tego na dziewięć pilaſtrow rozłożone koloſſy, na ktorych Imieniem tyloż, aż do Iasnie W. Iey Mosci Pani ORDYNATOWEY oſieroconey, weſzłych od FUNDATORA w dożywotnią przyiaźń DAM, wyrażone kondolencye, I. Wielmożney ORDYNATOWY, żalu dopomogły.

Pierwſzy był Kolos z Iaśnie WW. OSSOLINSKICH Toporem, z inſkrypcya.

ANNA OSSOLINIA
JOANNIS Magni, FUNDATORIS Ordinationis, Prima Conjunx,
Primos præfert dolori Conſanguineo faſces
& ſolatia,
Præceſſit hæc, omnes ordinationis Hæredes ad Superos
ut Avitâ ASCIA.
Ædem in Cœlo ſtrueret ZAMOYSCIIS.

Drugi Kolos pod Jaśnie OO. XIAZAT RADZIWIŁOW Orlem.

CHRISTINÆ RADZIVILIÆ.
Ducis in Olyka & Nieśwież, Palatini Vilnensis, Filiæ
ſecundi voti, JOANNIS Magni, Conſortis,
Apotheoſim inſtruit AQVILA
THOMÆ JLLUSTRISSIMO.
Et quem probaverat à majoribus non degenerem,
Æterno Soli propiùs admovet.

Trzeci Kolos z Herbem Trzech Zębow Krolewſkiego BATHORYCH DOMU.

GRISELDIS BATHOREA
STEPHANI Regis, ex Fratre Neptis
CHRISTOPHORI Principis Tranſilvaniæ FILIA,
JOANNIS Fundatoris tertio nexu Uxor.
Avitos Dentes, edentulæ morti objicit.
Ne famelica, pluqſuam Commolat.
Cœlo inferendum Triticum Electorum
THOMAM ILLUSTRISSIMUM.

Czwarty Kolos, pod Herbem J. WW. HRABIOW Tarnowſkich.

BARBARA TARNOVIA
JOANNIS, Supremi Cancellarij & exercituum Regni Ducis quarta Conſors.
Citra Theſſalica præſtigia
Lunam deducere Cælo tentat.
Conſanguineo Sideri, ILLUSTRISSIMO THOMÆ,
Locum inter Aſtra, datura.

Piaty pod XIAZAT OSTROGSKICH Herbownym Zaſzczytem,

CATHARINA DUCISSA ab OSTROG
ALEXANDRI Palatini Volhyniæ, & ANNÆ de SZTEREMBERG.
JOANNIS KOSTKA Palatini Sandomirienſis, & SOPHIÆ ODROWĄZIÆ, Natæ FILIA.
THOMÆ ZAMOYSKI, Supremi Cancellarij Regni nupta,
Diviniſſimos HIACYNTHUM ODROWĄZIUM & STANISLAUM KOSTKA,
Funebri THOMÆ immiſcet pompæ.
per agnatos Indigetes, in Cælum transferendæ.

Szoſty Kolos, ze trzech Jeleni Herbem, Nayiaśnieyſzey MARYI KAZIMIRY Krolowey polſkiey.

MARIA CASIMIRA,
JOANNIS ZAMOYSKI Palatini Sandomirienſis Conjux,
demùm JOANNIS III. Poloniarum REGIS, Auguſta
ZAMOYSCIANO Vivario, Gentilitios immitit Cervos;
ut avaræ Lacheſi prædam,
ceu Diana pro Iphigenia
pro THOMA ſubſtitueret Illuſtriſſimo.
Sed O! exquiſiti palati mortem!
Ad Cœleſtes dapes præ elegit THOMAM.

Siodmy

Siodmy Kolos, z Herbem Jaśnie WW. GNINSKICH.

A N N A de G N I N S C I I S,
PROCANCELARII Regni FILIA
MARTINI ZAMOYSKI Theſaurarij Regni UXOR.
THOMÆ MATER, eſſet & lachrymarum;
Si, quod, fruſtra excubante GNINSCIORUM Dracone,
Non Græcus Jazon, ſed Lacheſis Amazon.
Optimum furata malum.
Cæli Paradiſo non intuliſſet.

Osmy z Herbem Jaśnie Wielmożnych POTOCKICH.

T E R E S S I A   P O T O C K A
THOMÆ ORDINATI in Zamoſcie primo voto Conſors,
Triumphale à morte erigit ſignum,
ne ſe viciſſe Lacheſis jactet, quæ ſub haſtam ivit.
Victamnè dubitabis?
Cùm die STEPHANO Sacra
Laureatus THOMAS abijſſet ad Coronam.

Dziewiaty z Herbem J. Wiel: ZAHOROWSKICH.

A N T O N I N A   Z A H O R O W S K A,
THOMÆ in Zamoſcie ORDINATI ZAMOYSKI
Secundo Voto invidentibus Fatis, mæſtiſſima Conſors,
Avitis Fluminibus
Integrum dolorum mare excepit,
O luctûs magnitudinem!
Et ne unquàm, aut oculis, aut cordi deeſſent fontes lachrimarum,
Trino providit amne
O luctùs perennitatem!

WYſokość tych Koloſów podzieſięć łokci była, w modny kſztałt. A że między temi pilaſtrami Koscielnemi ſą Arkady, po dwadzieścia łokci wyſokie z antami, na ktorych ſą oſadzone, ich lunety ozdobione były, wielkiemi Emblematami, al-freſio malowanemi, po półoſma łokcia długiemi, po łokci pięć wyſokiemi, częścią z prognoſtykow, częścią z okoliczności śmierci Iaśnie Wielmożnego ORDYNATA, in wentowanemi. (*iako ieſt* ſub num: 3.) *Po prawey naprzod ſtronie ſzły cztery prognoſtyki śmierci Iego. Pierwſzy, widziana od niegoż ſamego; tegoż Roku kiedy umarł* 12. Junij. *w Zwierzyńcu tencza w nocy, co za niedobry ſobie ſamże znak tłumaczył. Była tedy na nocnym Niebie odmalowana tencza, z tą z Piſma w gorze Inſkrypcya:* In eo paravit vaſa mortis. Pſal: 7. *Pod ſpodem ſzły te wierſze.*

Quid ſuper æthereo ſuſpenditur arcus Olimpo?
Sentio me ferient Spicula mortis, ait.

W Drugim Arkuſie, wyrażono, że ſię S. P. Iego Mosci Panu ORDYNATOWI pokazała, (zwyczayna w tym DOMU, przed śmiercią należącego do niego) Oſoba: Było namalowane Kapitolium, w ktorym czterech od Fundatora, Dziedzicow Ordynacyi Buſta poſtawione, na poſtumentach: Srzedni zaś poſtument był prożny. Od pierwſzey Oſoby, wychodził głos, w tym ſłowie: Fuimus; *Geniuſz zaś Iasnie Wielmożnego ORDYNATA odbijał, niefortunne echo.* Imus. *Inſkrypcya w gorze była:* Dixit Thomas eamus ut moriamur. Joan: 11. *a ſpodem wierſze:*

Quid clamas? propero. Fuimus: cum mortibus Imus
Ad Superos; THOMAM me, mora nulla tenet.

W Trzecim Arkuſie, z prognoſtyku, ſłyſzanego o północy, kilka Niedzielami przed śmiercią, w Kosciele WW. OO. Franciſzkanow, Nabożeńſtwa Rekwialnego, na ktore ſię z podziwieniem wielu, do forty Klaſztorney ludzi, dowiaduiąc ſię,

 co za

co za extraordynaryine Nabożeństwo, zbiegło, Namalowano, Geniusz Kościoła, przy Ołtarzu kielich y Hostyą trzymaiacy, á przed Ołtarzem trunnę leżaca, z Inskrypcya: Mortem Domini annuntiabitis 1. Corinth: 11. spodem zaś wiersze.

Funestus sonuit sub noctem luctus ad aras.
Hic venit æternus, nocte canente sopor.

W Czwartym wyrażono było extraordynaryine, y ktorego ludzie tam mieszkaiacy, nigdy nie słyszeli, wraz zebranych Ieleni w Zwierzyńcu ryczenie, tego wieczora, kiedy tam przed śmiercia stanał, S. P. Iego Most P. ORDYNAT, czemu się y sam, nie bez niedobrego tłumaczenia, dziwował. Wymalowano tedy, śmierć po Łowiecku, trabka swoia z trębuiaca Ielenie, z Inskrypcya w gorze. vox Domini præparantis Cervos Psal: 28. á naspodzie wiersze.

Lugentes Cervi mugitibus Astra lacessunt,
Ut liceat Domino pro moriente mori.

NA drugiey stronie, wyrażone były, cztery circumstancye śmierci Iaśnie Wielmożnego I. Mości Pana ORDYNATA. Pierwsza że umarł w Zwierzyńcu. Odmalowano śmierć po Łowiecku, trzema kopijami ubitego Ielenia niosaca, z Inskrypcya: Affer mihi de venatione tua. Genes. 27. á na dole wiersze.

Officijs, Jussu Superûm, Mors functa Dianæ,
Vivariô prædam fert super Astra suam.

W Drugiey Arkadzie wyrażona circumstancya, że tego dnia umarł, ktorego z pozostała Iaśnie Wielmożna Iey Mościa Pania ORDYNATOWA Małżeńskie sluby zawarł. Odmalowano śmierć, ktora na kamiennym nadgrobku, dłotem 26. Decembra wybiła przy daremnych poprzysiężoney miłości lamentach, w Inskrypcyi: In illo die pepigi fœdus. Gen: 15. Dołem wiersze.

Olim quam sacravit Hymen, Mors occupat horam
Scilicet ipsa dies ultima dixit, amo!

W Trzeciey Arkadzie wyrażona okoliczność, że w Dzień Swiętego SZCZEPANA umarł, Na co namalowana Statua Nabuchodonozora, ktora kamień Danielis 2. skruszył, z napisem: In ruinam & resurectionem. Lucæ 2. na dole wiersze.

Quæ ruit icta gravi lapidis molimine, moles,
Surget & auratum, tollet in Astra Caput.

W Czwartey Arkadzie, wyrażona okoliczność, że godzinę przed śmiercia, Gromnicę Loretańska, ktora w szkatule swoiey chował, oddał do rak dyssponuiacego Kapłana. Wymalowany był Geniusz z pochodnia do Matki Boskiey Loretańskiey w obłokach pokazaney, do dworu Zwierzynieckiego lecacy, przy inskrypcyi w gorze: Ad dirigendos pedes, in viam pacis. Luc: 2. na spodzie zaś napisano:

Curre viam pacis securus, VIRGINE, Cera
Præduce, cæptum error, nec remoretur iter.

Z Pod tych Emblemata wisiały portrety żałobne po dziesięć łokci długie, w festony podgięte, z ktorych srzodka krzyształowe wisiały lustry z świecami.

Sciany Wielkiego Choru zamykało ostatnie Epitaphium pod chorem muzycznym zawieszone, ktore czas z Fama rozwinawszy czytać dali.

Conflue spectator!
Tabula hæc feralis, theatrum est magnæ causæ.
Historiam vitæ pulcherrimam, mortis tristissimum actum,
disertior oculis quàm lingvà
Dolor exhibet
JLLUSTRISSIMUS THOMAS JOSEPHUS ZAMOYSKI,
in Zamoscie ORDINATUS.
Patre Thesaurario Regni, Matre de GNINSCIIS Procãcellarius Reg: oriũdus,
Utriusq; Sangvinis gemma fuit,

Hæres

Hæres ex asse divitis gloriæ.
Hastarum ternione per Paternum Stemma insignitus,
Etsi paria animo suo arma, nec à natalibus habuit,
poterat magnitudine Generis, concurrere cum summis,
Purpuratâ virtute, certare cum primis,
& vincere.
Sed sufficit modestiæ, à pugnaci ambitu alienæ,
Omnem Togæ honorem, meritis fecisse suum;
Sententia AUGUSTI Serenissimâ declaratas Principes Trabeas,
per solam fatorum injuriam non gessisse.
Facinus indignum!
Judex ille Tribunalis Regni æquissimus,
Themidis gladium securibus debuit Senatorijs permutare.
Debuit Provinciarum toties Nuntius
& Oraculum, verbis breve, Boni publici effatis amplum.
in Senatu locari:
Mors invida urnam Curuli substituit.
Dicent tamen PATREM Patriæ, Dotes Patritiæ,
Vocabit Procerem, citra fastum sublimis mens;
Optimatem loquetur probitas, trans silentes diserta
Ad omnem virtutis lineam Vir rectissimus,
id unum obliquè egit,
quòd tàm præceps, in partem Supremorum deflexerit,
Zwierzyncij.
Ubi vitales olim auras traxerat, exspiravit.
Phænicem diceres,
Eodem, quò natus nidô, extinctum
Luce, Divi STEPHANO Sacra Sôlis vicem agente.
Iratum fatis, funesto illum Saxo apparentibus, autumas?
Proto-Martyris animo, inimicis pepercit Parcis;
Postq; exoratos pro morte Superos, erogavit vitam,
Anno Sæculi 1725. Ætatis 45.
Heu grave lethum;
Nullæ illud palpebræ tulerunt sine lachrymis.
In Communi attamen luctu gemit singulariùs.
JLLUSTRISSIMA de ZAHOROWSCIIS CONJUNX,
quæ Maritô orbata oculô, manet pupilla.

TAk adornowany Pogrzebowy AKT, przy odnowionych co dzień po całym Kościele, Swiecach, Pochodniach, Lampach, kontynuował się przez dni trzy, przy wielkiey pierwszey Dystynkcyi Ludzi; tak Senatorij, iako Equestris Ordinis, tudzież licznego utriusquè Ritùs Duchowieństwa frequencyi. Solennizował dnia pierwszego LOCI ORDINARIUS, Iaśnie Wielmożny Iego Most Xiądz BISKUP Chełmski, in Assistentia wielu, tak Kathedry Chełmskiey, iako y Kollegiaty Zamoyskiey Prałatow. Podczas tey Mszy Akademia Zamoyska in Apparatu Doctorali przybrana, oddała dwa Panegyriki, Łaciński, y Polski, ten Iasnie Wielmożney Iey Mosci Pani ORDYNATOWEY, tamten Iaśnie Wielmożnemu Iego Mosci Panu ŁOWCZEMU KORONNEMU dedykowane. Kazanie po Mszy miał R. P. Legucki Societatis JESU, na Thema; Nisus est Saul configere David lancea in pariete, lancea, autem casso vulnere perlata in parietem & salvatus est David 1. Reg: 19. Y wziawszy to assumptum, że wtym nayokrutnieysza smierć się pokazuie, kiedy się na Dawidow, to iest dobrych, secundùm Cor DEI Panow

 porywa,

porywa, bo przez nich, nie tylko Oyczyſty Dom, y zkolligowane iak ściany ***FAMI-LIE*** *ale całe Pańſtwa rani, dowodził: Ze lubo ſię na Iaśnie Wielmożnego* ***ORDYNA-TA*** *do Herbowney Iego porwała* ***KOPII***, *iednakże* caſſo vulnere, *bez żadney, nie tylko Domu, zkolligowanych* ***FAMILII***, *Oyczyzny, dopieroż Iaśnie Wielmożnego* ***ORDYNATA*** *ſkody, bo ta Kopija* perlata inparietem, *w Dom ſczęśliwey wnieſiona wiecznosci, rum mu w podwoie uczyniła Niebieſkie. Tegoż dnia po Kazaniu naſtąpiły Ceremonie Woyſkowe, przy takich Aktach praktykowane; naprzod od Kawaleryi Polſkiey,* diſtinctim *kopiią kruſzono? Chorągiew, dzide, ſzable, ſtrzały; Od Cudzoziemſkiego Woyſka, ſpadę, kornet, pikę, iako* ſpolia mortis *o Katafalk rzucano; przy daniu ognia tak ręcznego od Garnizonu, iako, y z Armat około Fortecy roſtawionych. Drugiego dnia celebrował Iaśnie Wielmożny Iego Mość Xiądz* ***SUFRAGAN*** *Lwowſki przy teyże apparencyi, Kazał zaś Iego Mość Xiądz* Fabiańſki *Kuſtoſz Kollegiaty Zamoyſkiey, ktory na thema:* Ibunt in ſplendore coruſcantis Haſtæ tuæ. Habacuc: 3. *wywiodł, iako Herbowne* IASNIE WIELMOZNEGO ORDYNATA KOPIIE, *w pierścień ſczęśliwey ugodziły wieczności. Naſtąpił potym Solenny Kondukt, przez Iaśnie Wielmożnego Iego Mości Xiędza* BISKUPA *Chełmſkiego,* in aſſiſtentia *Iaśnie Wielmożnych* ***ICHMOSCIOW***, ***SUFRAGANA*** *Lwowſkiego y* EPISKOPA *Chełmſkiego, także Iego Mości Xiędza* ***INFUŁATA*** *Zamoyſkiego, odprawiony, po ktorym* ſubſecuta depoſito *Ciała* inter Exuvias Majorum *lokowanego, A potey* uſitata praxi *kondolencye, przez rownie godnych iako y* limatiſſimæ facundiæ *Oratorow expedyowane, iako to od* IEGO KROLEWSKIEY MOSCI, *przez Iego Mości Xiędza* SUFFRAGANA *Lwowſkiego, od* SENATU *przez Iego Mości Pana* KASZTELANA *Goſtynſkiego, od Poſelſkiey Izby* Equeſtri Ordine *przez Iego Mości Pana* RADECKIEGO *Chorążego Grabowieckiego, od Prowincyi Lwowſkiey, przez Iego Mości Pana* WOŁŁOWICZA, *Staroſty Purwinſkiego: od Ich Mościow* PANOW HETMANOW, *y* WOYSKA *przez Iego Mości Pana* DZIEDOSZYCKIEGO *Chorążego Lwowſkiego, od Akademij Zamoyſkiey, przez Iego Mości Pana* PRUSKIEGO, Rectorem Magnificum *teyże* Univerſitatis, *dziękował Imieniem pozoſtałego Domu,* eloquentiſſimo ore *Iego Mość Pan* CZAPSKI, *terazniey ſzy Podſkarbi Wielki Koronny* STAROSTA *Klecki, Scene tę pogrzebową, konkludowało przez Oratora ſwego Collegium Lubelſkie* Socie: JESU, *przy oddaniu dwoch Panegirykow, iednego* IASNIE WIELMOZNEY IEY MOSCI PANI ORDYNATOWEY *drugiego* IASNIE WIELMOZNEMU IEGO MOSCI PANU ŁOWCZEMU KORONNEMU *przypiſanych. Dnia trzeciego zakonczył Pogrzebowy* AKT GOSPODARZ KOLLEGIATY *Zamoyſkiey Iego Mość Xiadz* INFUŁAT, Supremis ad aras Obſequijs *Solennizuiący.*

Biblioteka Jagiellońska
stdr0022361

